

جعفر بن ابی طالب «پرچمدار تسبیح»

یادواره ادبی «پرچمدار تسبیح» شامگاه جمعه مقارن با شام شهادت حضرت جعفر بن ابی‌طالب(ع) با حضور جمعی از اهالی فرهنگ و ادب کشورهای ایران، هند، پاکستان و افغانستان با اجرای سیدمسعود علوی‌تبار به میزبانی گروه بین‌المللی هندی‌ران برگزار شد.سیدسلیمان صفوی، رئیس آکادمی مطالعات ایرانی لندن، در ابتدای این نشست با اشاره به نماز تسبیح یا همان نماز جعفر طیار اظهار کرد: حضرت

اسلام ناب محمدی یعنی نپذیرفتن ظلم

لزوم توجه و واکنش مسلمانان به ظلمی که بر ملت فلسطین و لبنان می‌شود را در گفت‌وگو با حجت الاسلام محمدکاظم راشد یزدی بررسی کردیم

اگر کسی بخواهد از جذابیت‌های اسلام آگاه شود؟

می‌تواند از گفتار پیامبر به آن خواسته برسد. ایشان در آخرین لحظات زندگی‌شان یعنی بازه‌ای کمتر از یک ربع، در پاسخ به پرسش امیرالمومنین روشنگری خوبی کردند. امیرالمومنین گفتند: «دلَم می‌خواهد یک بار دیگر از زبان خودتان رؤس ستن شما رایتشوم.» پیغمبر فرمودند: «یا علی! العِلل اصل دینی.» اصل و پایه دین من بر عقل سالم نهاده شده. خلاف عقل در دین من چیزی نیست. «کل ما حکم به العقل، حکم به الشرع و کل ما حکم به الشرع حکم به العقل» یعنی هرچه عقل تعیین می‌کند در دین ما هست و آنچه که شرع گفته مطابق با عقل سلیم است. دومین جمله‌ای که فرمودند گفتند: «والعلم سلاحي.» ابزار واسلحه پیشرفت من علم است. چیزی اگر هست بر مبنای علم گفته شده و خلاف یا مخالف با علم نیست و من چیزی ناهماهنگ با علم بیان نکردام. در سومین جمله فرمودند: «والصبر ردايي.» استقامت و مقاومت، مراد بر گرفته بود مانند ردا و عبا، یعنی در قلعه مقاومت قرار گرفته بودم و مقاومت از ستن من است. جمله دیگری که گفتند: «والحب رأس مالي.» سرمایه من، محبت است. بعد فرمودند: «و قوه عيني في الصلوه.» نور چشم من نماز است و فرمودند: «و ثمره فؤادی ذکر...» میوه دل من یاد خداست. سپس فرمودند: «و غمی لاجل امتی.» غصه‌ام برای اتمم است. البته هر قرائت مناسبی را می‌توانید از این جمله برداشت کنید. تعبیرات فراوانی شده که غم و غصه من برای اتمم است؛ یعنی غصه می‌خورم برایشان از کثرت محبتی که دارم که هدایت شوند ان شاء... و

همگی به بهشت بروند... در اینجا بود که پیامبر دست حضرت امیر را فشرود و گفت: «یا علی ای الرقیق الاعلی!» دارم به سوی کسی می‌روم که از همه مهربان‌تر است. این جمله را آن قدر تکرار کرد، حتی وانقطع کلامه، لرزش بر زبان‌ش مستولی شد و کلام مبارکش قطع گردید و رو‌وحش به عالم ملکوت اعلی پرواز کرد. این فرمایشات است که انسان را به ستن پیغمبر متوجه می‌کند. دین پیغمبر همین است که عرض کردم. برنامه پیغمبر همین است. اسلام ناب محمدی نیز این است. امیدوارم ان شاء... مسلمانان

محمد مصطفی(ص) این نماز را پس از بازگشت جعفر بن ابی‌طالب از ماموریت حبشه و به جهت قدردانی از زحماتش به‌عنوان هدیه به او القا فرمودند. الفای این نماز جلیل‌القدر از سوی حضرت خاتم‌الانبیاء(ص) به او، نشان دهنده مقام برجسته عرفانی جعفر طیار (ع) است. وی ادامه داد: یادم هست برخی انقلابیون مومن علیه رژیم طاغوت، جمعه‌ها نماز جعفر طیار را می‌خواندند و از قوت و قدرت معنوی آن

متوجه باشند که دین‌شان الهی است. فرمایش پیامبر هم مربوط به وحی است. قرآن پیامبر هم وحی الهی است و در وحی، هیچ‌گونه شک و شبهه‌ای وجود ندارد.

تأکید امام راحل(ره) بر اسلام ناب محمدی و ویژگی‌هایش یادمان هست. چه کنیم جوانان ما از بمباران دشمنان دین و بدخواهان هویت‌مان تأثیر نگیرند و با آموزش و آگاهی‌بخشی‌ما فرهنگ ایرانی نشوند؟

وقتی جوان ما این دین را بشناسد که دین عقل و علم و تحمل و محبت است، بی‌شک متوجه می‌شود آموزش جوانان و شناساندن جذابیت‌های اسلام ناب محمدی و جبران غفلت‌ها در این‌باره مربوط است به وزارت‌های عظیم و بزرگ فرهنگ و آموزش و پرورش و علوم انسانی و اسلامی؛ البته این همه عالم و ملا که از قم بیرون می‌آیند وظیفه‌شان همین است که مردم را با چستی اسلام ناب محمدی آشنا کنند و مردم نیز عاشقانه می‌پذیرند.

تفاوت اسلام ناب محمدی از منظر امام راحل(ره) با اسلام انگلیسی و آمریکایی؟

تنها در اسلام ناب محمدی است که عقل سلیم و علم صحیح وجود دارد. دیگر رمالی و جن‌گیری و کف‌بینی و دعائوسوی و امثالهم در اسلام ناب محمدی نیست. همان‌طور که ظلم و ستم نیست یا شانس و بخت و اقبال و طالع و پیشانی‌مطرح نیست. علم و عمل صالح و امید از موازین این دین است. اسلام آمریکایی مسأله دیگری است. مثلا ظلم آمریکا را تحمل کند و بپذیرد. اسلام آمریکایی یعنی هرچه آمریکا بگوید قبول کند.

در حالی که انسان مسلمان «اشداء علی‌الکفار رحماء بینهم» است؛ در مقابل آمریکا و انگلیس می‌ایستد ولی بین خودشان با محبت رفتار می‌کند. اسلام ناب محمدی یعنی نپذیرفتن ظلم.

وظیفه ما برای برپایی تمدن نوین ایرانی -اسلامی، هماهنگ با نظر مقام رهبری چیست؟

باید اسلام ما اسلام قرآنی باشد. اگر به آنچه که در قرآن آمده عمل کنیم رو به تمدن جدید می‌رویم. حضرت بقیه... که می‌آیند یک تمدن عالی اسلامی را براساس قرآن پایه‌گذاری می‌کنند. کتاب جدیدی که نمی‌آورند! یا عمل به همان قرآن!؛ زمین آباد می‌شود، جنگل‌ها تکثیر پیدا می‌کنند، هوا سالم می‌شود و... زمین دست‌بندگان صالح و درستکار خواهد بود. هرچه سرمایه هست مصرف فرهنگ می‌شود نه جنگ! آرامش، سراسر زندگی بشر را می‌گیرد، ان شاء...!

علم را برخی حوزویان، فقه می‌دانند و دیگر علوم عقلی (انسانی) را مثل فلسفه امروز جهان، عین کفر و ضلالت می‌شمارند، چرا؟

وقتی پیامبر می‌فرماید «اطلبوا العلم ولو بالصین»، در چین که فقه و اصول نیست، «طلب العلم فریضه علی کل مسلم و مسلمه» یا «العلم سلطان» امیرالمومنین می‌فرماید: «علم، قدرت است». ملتی که به مسائل زندگی عالم باشد پیروز می‌شود.

قاب مقاومت

جنایتی دیگر در حق مردم فلسطین

پارلمان رژیم جنایتکار اسرائیل در مصوبه‌ای که نقض آشکار قوانین بین‌المللی است، با وقاحت آژانس امداد رسانی و کایرایی برای اورگانک فلسطینی در خاور نزدیک یا به‌طور خلاصه آن‌روا را تحریم کرد و دفاتر این نهاد بین‌المللی وابسته به سازمان ملل را در فلسطین تعطیل کرد. این اقدام که بخش دیگری از سیاست‌های وحشیانه این رژیم در محاصره همه‌جانبه مردم فلسطین و تنبیه جمعی آنها به واسطه مقاومت در برابر اشغالگری است، با واکنش مایوس‌کننده سازمان ملل و نهادهای حقوق بشری مواجه شد. کاریکاتور روزنامه الشرق الاوسط هم به همین مسأله می‌پردازد و تأکید می‌کند که این اقدام به معنای از بین بردن تنها امید فلسطینیان برای ادامه حیات در شرایط جنگی است.

جام جمعه

فرهنگ CULTURE

یکشنبه ۲۰ آبان ۱۴۰۳ ■ شماره ۶۹۰۳

روایت نوجوانان

درک رحمت در نوجوانی

کتاب «ح مثل رحمت» با ۱۳ داستان به برخی از سوالات ذهنی نوجوانان در زمینه اعتقادی پاسخ می‌دهد. دوران نوجوانی یکی از حساس‌ترین دوران زندگی انسان است. پرسش‌های ذهنی بسیار این دوران و پاسخ به آنها نیازمند محتواهایی است که مناسفانه از سوی رسانه‌های فرهنگی و هنری به آن کم‌توجهی شده است. قصد داریم در این ستون به معرفی برخی کتاب‌ها درباره نوجوانان نگاهی داشته باشیم و آنها را معرفی کنیم. چه کسی زندگی ما را رقم می‌زند؟ خودمان یا آنچه که به آن اعتقاد داریم؟ یا شاید آنچه که به آن اعتقاد نداریم ولی در کنه وجودمان در طلبش هستیم؛ از جمله سوالاتی است که خیلی از نوجوانان در پی دریافت پاسخی برای آنها هستند. کتاب ح مثل رحمت در حقیقت می‌خواهد در رهگذر داستان‌های شیرین به این سوالات پاسخ دهد. این کتاب دربرگیرنده مجموعه داستان‌هایی است که توسط جمعی از نویسندگان به نگارش درآمده است در حقیقت یکی از آثار خوب در حوزه نوجوان است. گواه این مدعا هم می‌تواند برگزیده شدن این اثر در پنجمین دوره جشنواره خاتم باشد. این کتاب ۱۳ داستان با این عناوین دارد: غبار پای شتر، خداحافظی طولانی، سوگ احد، درس هر سیاهی، امنگی، ح مثل رحمت، پای دار قالی، چند روایت مختصر از رویایی ناتمام،

خوکیان، از محمد نباید گفت، دانه‌های سبز، مثل خط خدا و سفرهای اوس ابراهیم با چرخ خیاطی. در قسمت‌هایی از این کتاب می‌خوانیم؛ لحظه‌ای نگذشت که کل اکبر خودش را رساند پای سکوی نمایش سوگ أحد، بالای سر «اصغره» که گریه‌اش هم هوو هوو ووووو بلند شده بود. کل اکبر «اصغره» را بلند کرد و حالا نوبت او بود که صدایش را رو به نمایش خوان‌ها مخصوصا رمضان گزگلی بلند کند؛ «آه یاران پیامبر بخوره به جونتون، این بچه معصوم که کاری نمی‌خواد کنه، صاف وامیسته کنار اون تیرانداز! فقط بلدین ازش خرچمالی بکشین؟» همه‌جمعت جمعیت بالاگرفت. عبدا... بدن جیبیر نتوانست در جواب خالد بن ولید چیزی بگوید. رمضان گزگلی دودید خودش را رساند به کل اکبر. عرقش را پاک کرد و تندتند، لای همه‌جمعت جمعیت گفت: «خواهش می‌کنم کربلایی اکبر!» تو را به همون کربلایی که رفتی قسم! این حالیش که نیست، آبروریزی می‌کنه! اصلا نمایش رو به هم می‌زنه، آبرومون می‌ره جلوی این همه آدم. مجلس سوگ أحد که شوخی نیست کربلایی! «اصغره نگاه کن به پدرش که پدشراشت بدون نیزه برود توی صف تیراندازان سیاه پیامبر. چند نفر جلوش را گرفتند و رمضان گزگلی برای کل اکبر دست روی سینه گذاشت و برگشت. اصغرو ماهیچه‌کف دستش را دندان گرفت و خون شد و سه بار دستش را تک سکوی میدانه نگاه نمایش زد و فریاد کشید: «یا محمدا!» و دودید از سوگ سرازد بیرون. اصغرو کیفور می‌شد که روز نوحه بر زخم پیامبر، توی کوچه‌ها همه نگاهش می‌کنند و به کله جنباندن زن‌ها، کله تکان می‌داد و با تمام غمی که فهمیده بود باید با لباس سیاه به خودش بگیرد به سمیه که می‌رسید، علاوه بر تکان سر، خنده‌ای هم می‌زد. این کتاب با ۲۷ صفحه، شمارگان هزار نسخه و قیمت ۶۰ هزار تومان در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفته‌است.

علی مفا‌ه‌ری روزنامه‌نگار

مایم که از قرآن و اسلام ناب دور افتاده‌ایم یا از برخی ابعاد مهم و جذابیت‌های انسان‌سازشان غفلت کرده‌ایم و به این همه محرومیت از زندگانی پاکیزه و تحسین‌برانگیز دچار شده‌ایم که انگاری ویژگی‌های آن اسلام که ما مسلمانان می‌شناسیم و گفتمان اسلام ناب محمدی، در امر جدا به نظر می‌آید! ما یک اسلام نداریم، بلکه اسلام‌های مختلفی داریم و همه این اسلام‌ها از اعتبار برخوردار نیستند. این سخن امام راحل(ره) است که سپس از اسلام خادم استعمار و اسلام تجرگرا و اسلام طرفدار مستضعفین سخن می‌گوید. امام راحل(ره) در اواخر عمر ارجمند و شریفش به روشنگری جدی درباره اسلام پرداخت و تأکید داشت اگر اسلام ناب محمدی را به مردم بشناسانید با اشتیاق کامل از آن استقبال می‌کنند. خدا می‌داند که خواستاران آن بسیاریند. (ولایت فقیه/ حکومت اسلامی). با یکی از چهره‌های قدیمی انقلاب و آشنایان دیرین مقام معظم رهبری به جذابیت‌های اسلام ناب محمدی نگاهی هرچند گذرا داشتیم.

دراپن‌باره پای سخن حجت‌الاسلام محمدکاظم راشد یزدی می‌نشینیم.

چهره

قادر آشنا، دبیر شورای فرهنگ عمومی شد

قادر آشنا با حکم وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به‌عنوان دبیر شورای فرهنگ عمومی این وزارتخانه منصوب شد.

در حاشیه جلسه ۹۰۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی به ریاست دکتر مسعود پزشکیان، رئیس جمهور و حضور روسای قوه مقننه و قوه قضائیه انتخاب دبیر شورای فرهنگ عمومی به تصویب رسید و بر اساس آن قادر آشنا به عنوان دبیر این شورا معرفی شد. قادر آشنایی از مدیران با سابقه فرهنگی است که دکترای اندیشه سیاسی از دانشگاه علامه طباطبایی دارد و علاوه بر سوابق علمی و دانشگاهی به عنوان مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت ارشاد اسلامی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌های کهگیلویه و بویر احمد و استان البرز، رئیس موسسه آموزش عالی علمی کاربردی فرهنگ و هنر و مدیرعامل موسسه نمایشگاه‌های فرهنگی ایران و معاون مطالعات و فناوری‌های نوین سازمان سینمایی فعالیت داشته است.

در دولت سیزدهم سیدمجد امامی و سپس عاطفه خادمی، دبیر شورای فرهنگ عمومی بودند.

رویکرد

محصول کنگره‌های ادبی به دست مردم نمی‌رسد

فریبا یوسفی، شاعر و پژوهشگر ادبی با اشاره به این‌که معمولاً هنگام برگزاری کنگره‌های ادبی، صرفاً هنرمندانی که اثر تولیدی در آن موضوع دارند با کنگره در ارتباط هستند، گفت: این اتفاق باعث شده محصول نهایی کنگره‌ها به دست عموم مردم نرسد و صرفاً برگزارندگان کنگره اعتباری کسب کنند و کارگزاران و عوامل اجرایی یا خانواده‌های اینازگران در جریان قرار بگیرند، اما عموم جامعه از برگزاری این کنگره‌ها حتی بی‌خبر باشند. این شاعر و پژوهشگر، اثرگذاری برگزاری رویدادهای ادبی را منوط به رویکرد عمومی‌تر برگزارکنندگان در برگزاری و محصولات این کنگره‌ها دانست و گفت: مثلا تبدیل شدن اشعار به سرود که مقبولیت عام بیشتری دارد، می‌تواند در انتقال این فرهنگ مؤثرتر باشد یا توجه بیشتر به امور خلاقه می‌تواند پیش‌برنده باشد. معمولاً برگزاری کنگره‌ها شکل‌های تکراری و مانند هم دارد ولی با رویکردهای تازه‌تر برای نسل جوان که امکانات بیشتری برای تولید محتوا دارند، می‌توان کاری کرد که تأثیر این کنگره‌ها بیشتر شود و محصولات آن به متن جامعه راه یابد. البته برگزاری این کنگره‌ها را برگزار نشدنشان خیلی بهتر است و همین که توجه داده می‌شود و فضای تولید اثر ایجاد می‌شود، خوب است.

